

STĀSTI PAR VIŅU

12.tēma 20. jūnijā, 2026

“Dievs Tas Kungs
man ir devis gudru
mēli, ka es ar
savu uzrunu protu
stiprināt
nogurušos; Viņš
uzmodina mani ik
rītu, Viņš ierosina
manas ausis, lai es
uzmanīgi klausītos
kā mācekļi”

(Jesaja 50:4)

Tūkstošiem cilvēku patiesi nepazīst Jēzu. Tos saucam par „pazudušajām avīm”, un viņi pat nezina, ka ir pazuduši. Kā gan tie varēs saprast, ka viņiem vajadzīgs Jēzus, ja neviens to viņiem nepaskaidro?

Dievs rūpējas par ikvienu cilvēku, kas dzīvo uz šīs planētas, un „vēlas, lai visi tiktu glābti un nonāktu pie patiesības atziņas” (1. Tim. 2:4 NIV). Tas attiecas gan uz tiem, kas Viņu nepazīst, gan uz tiem, kas, Viņu iepazīnuši, ir novirzījušies no Viņa ceļiem.

Kā Dievs ir izvēlējis aizsniegt visus šos cilvēkus? Ar mūsu starpniecību. Tas ir mūsu „lielais uzdevums”.

Ar ko mums vajadzētu dalīties?

➤ **Liels uzdevums.**

Kā varam dalīties?

➤ **Pēc Jēzus parauga.**

➤ **Kopjot draudzību.**

Kā atgūt tos, kas aizgājuši?

➤ **Dievs meklē savus bērnus.**

➤ **Meklēsim tos, kas aizgājuši.**

AR KO MUMS
VAJADZĒTU
DALĪTIES?

LIELAIS UZDEVUMS

“Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā” (Mateja 28:19)

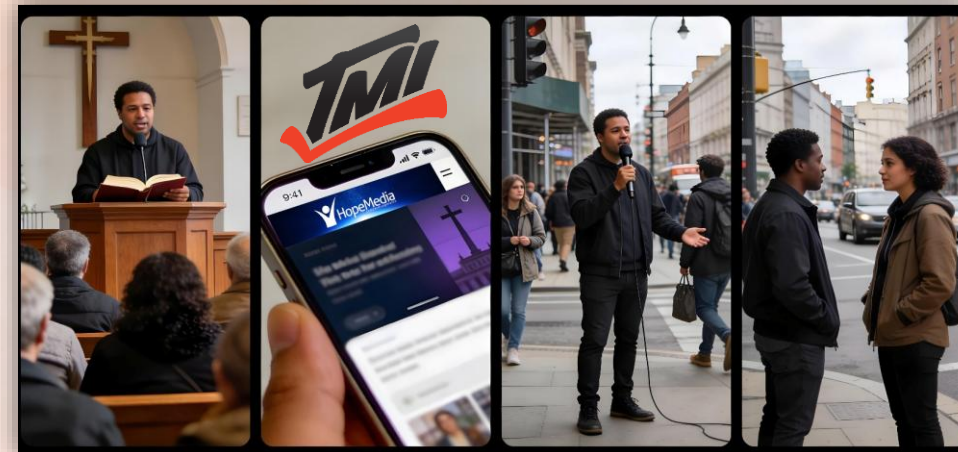
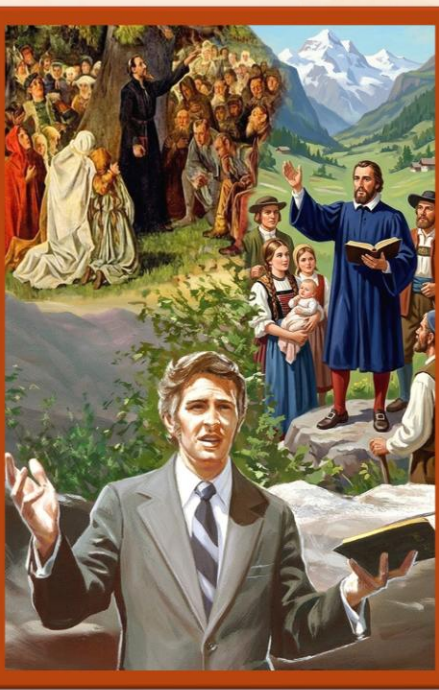

„Ejiet... pie visām tautām“ – tāda ir Jēzus pavēle cilvēkiem, kas bija sapulcējušies, lai redzētu Viņu pēc Viņa augšāmcelšanās (Mt. 28:18-19a).

Kāds bija viņu uzdevums? Bija jādodas un jāveido mācekļi. Tas nozīmē, viņiem bija jāuzrunā cilvēki, jākrista un jāmāca kļūt par Jēzus mācekļiem (Mt. 28:19-20).

Šie savukārt mācīja atkal citus kļūt par mācekļiem... un tā divtūkstoš gadu... līdz pat mūsdienām. Mēs esam tie, kuriem uzticēts šis Jēzus uzdevums.

Tāpat kā Pēteris un Jānis, arī „mēs neklusēsim par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši” (Ap.d. 4:20). Varam par to stāstīt svētrunās, sludināt ielās. Varam izmantot sociālos tīklus vai vienkārši dalīties ar kādu savā ticības piedzīvojumā. Visi mēs esam aicināti

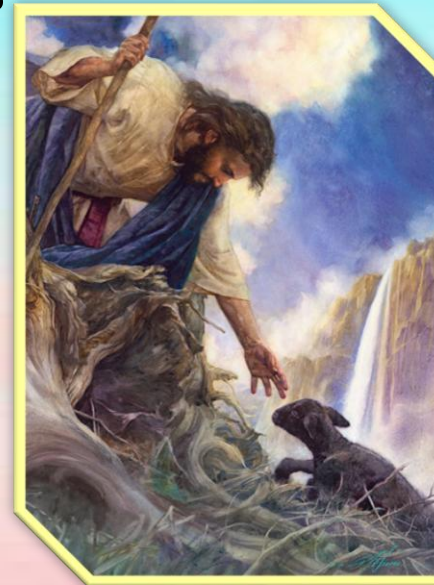
KĀ VARAM
DALĪTIES?

PĒC JĒZUS PARAUGA

“Kristus mīlestība vada mūsu dzīves kopš brīža, kad mēs uzzinājām, ka viens ir miris par visiem” (2.Korintiošiem 5:14a)

Kas pamudināja Jēzu meklēt „pazudušās avis” (Mt. 15:24)?

Neapšaubāmi, tā bija Viņa mīlestība pret mums (Mt. 9:36; Ef. 5:2). Viņš Savu mīlestību ir ielicis arī mūsos, lai to parādītu tiem, kuri vēl Jēzu nepazīst. Dažkārt reizēm mēģinām cilvēkus piespiest Jēzu pieņemt viņu pašu labā. Taču tā nav metode, ko izvēlējies Dievs.

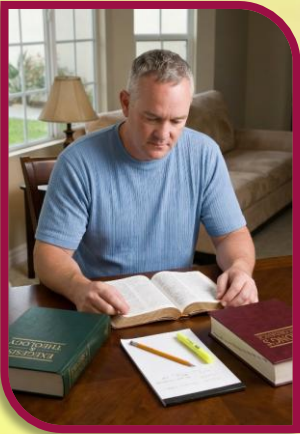
Dievs neuzspieda Ādamam un Ievai negrēkot. Viņš neuzspieda pirmsplūdu cilvēkiem doties šķirstā. Viņš neuzspieda niniviešiem pieņemt Viņu. Dievs runāja ar viņiem mīlestībā un brīdināja par sekām, ja viņi turpinās iet pa saviem ceļiem.

Pēc Jēzus parauga tiekam aicināti parādīt Viņa mīlestību citiem un aicināt viņus sekot Viņam.

KOPJOT DRAUDZĪBU

“... būdami arvien gatavi aizstāvēties pret ikvienu, kas vaicā par cerības pamatu jūsos”
(1.Pētera 3:15)

Mēs visi esam Jēzus sludinātāji, un mums ir dots uzdevums tam sagatavoties (1. Pēt. 3:15). Taču ne visi zinām, kā sludināt. Tomēr mums ir dots apsolījums, ka Dievs mums dos ko cilvēkiem sacīt (Jes. 50:4).

Ir daži vienkārši padomi, ko vajadzētu paturēt prātā, stāstot citiem par Jēzu:

Veido draudzības saites ar cilvēkiem

Lūdz, lai Svētais Gars darbojas šo cilvēku sirdīs

Meklē dabiskus veidus, stāstīt par saviem ticības piedzīvojumiem un arī lūgt par šiem cilvēkiem

Meklēt veidus, kā savus jaunus draugus iepazīstināt ar citiem savas draudzes locekļiem

Un tad arī par konkrētām vajadzībām vai jautājumiem, kas būtu aktuāli tavam jaunajam draugam

Meklēt iespēju parādīt, kā Bībele sniedz mierinājumu, padomus un galvenās vadlīnijas mūsu dzīvē

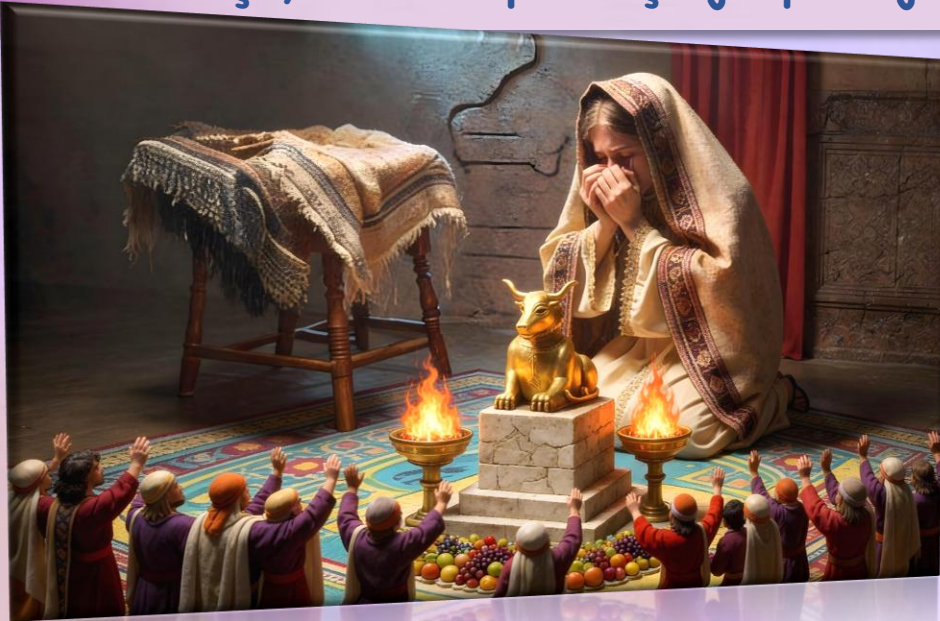

Pēc zināma laika, pajautāt draugam vai viņš vēlētos studēt Bībeli un kristīties

KĀ ATGŪT TOS, KAS
AIZGĀJUŠI?

DIEVS MEKLĒ SAVUS BĒRŅUS

"Vai tad Man Efraims tiešām ir tik dārgs dēls un tik mīļš bērns, ka Es viņu vienmēr atceros mīlestībā, kaut gan Es viņu bieži esmu brīdinājis? Taču laikam tādēļ Mana sirds tā pukst par viņu, un Man par viņu jāapžēlojas katrā ziņā!" saka Tas KUNGS- (Jeremijas 31:20 NVI)

Kādā brīdī Dieva tauta sadalījās: Efraims (ziemeļu karaliste) atkāpās no Dieva; Jūda (dienvidu karaliste) palika uzticīga. Neskatoties uz to, ka Efraims bija novērsies no Dieva, Dievs joprojām uzskatīja viņus par savu mīļoto dēlu (Jer. 31:20). Viņš pat attēloja viņa vecmāmiņu Rahēli kā sievieti, kas raud par saviem bērniem, kuri miruši savos grēkos (Jer. 31:15).

Tie, kas kalpoja Dievam, un tomēr Viņu pameta, Dievs joprojām ar mīlestību viņus aicināja. Viņi bija Viņa bērni, Viņš tos mīl, un neatlaidīgi mudina atgriezties!

Daži no mūsu pašu bērniem, kuri bija iepazinuši ticību, ir no novērsušies. Nepagriez viņiem muguru, turpiniet viņus mīlēt, ar viņiem runāt laipni. Dievs atgādina, ka viņi ir Viņa visdziļākās žēlsirdības centrā, un no sirds vēlas, ka viņi atgrieztos pie Viņa.

MEKLĒSIM TOS, KAS AIZGĀJUŠI

“Es tos izkaisīju starp tautām, bet, pat atrodoties tālu, viņi atcerēsies mani un kādu dienu atgriezīsies kopā ar saviem bērniem” (Caharijas 10:9 DHHe)

Mūsu dzīvesbiedrs; mūsu dēls; mūsu meita; mūsu draugs; mūsu draudzene; mūsu kaimiņš vai kaimiņiene; tas brālis vai māsa, kas sēdēja uz tā soliņa... Kādreiz lūdza kopā ar mums, bet kur viņi ir tagad?

Ir daudz dažādu iemeslu, kāpēc cilvēki pamet draudzi. Mums nav viņi jāsoda par iemesliem vai jākritizē viņu motīvi, bet neaizmirst par viņiem.

Mūsu pienākums doties viņus meklēt un atvest atpakaļ ganāmpulkā. Kā to izdarīt? Pirmkārt, lūgt par viņiem. Otrkārt, parādot viņiem savu mīlestības un laipnības piemēru.

Mana dzīves liecība, darbi, vārdi, lūgdzot par viņiem, var radikāli mainīt viņa dzīvi un nākotni.

"Dievs Evaņģēlija vēsti un visu mīlestības kalpošanas darbu varēja uzticēt debesu eņģeļiem. Viņš Sava mērķa sasniegšanai varēja izlietot vēl citus līdzekļus. Bet Savā bezgalīgajā mīlestībā Viņš izvēlējās mūs par saviem, Kristus un eņģeļu līdzstrādniekiem, lai mums būtu dalība svētībās, priekā un garīgajā augšupejā, ko dod šāda nesavtīga kalpošana. [...] Ja tu sāksi strādāt tā, kā Kristus to paredzējis saviem mācekļiem, lai mantotu dvēseles Viņam, tad izjutīsi, ka tev nepieciešami dziļāki piedzīvojumi un lielāka atziņa dievišķās lietās, un tu alksi un slāpsi pēc taisnības. Tu pazemīgi un neatlaidīgi lūgsi Dievu, un tava ticība tiks stiprināta, tava dvēsele arvien vairāk dzers no pestīšanas avota. Pretestība un pārbaudījumi tevi pamudinās griezties pie Bībeles un lūgt. Tu pieaugsi Kristus žēlastībā un atzišanā un iegūsi bagātu pieredzi."